

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 12.

26 Listopada 1918.

TREŚĆ.

1. Reskrypt Rady Regencyjnej do Pana Prezydenta Ministrów Jana-Kantego Steczkowskiego w przedmiocie przyjęcia dymisji gabinetu Ministrów.
2. Reskrypt Rady Regencyjnej w przedmiocie mianowania p. Józefa Higersbergera Ministrem Sprawiedliwości.
3. Reskrypt Rady Regencyjnej w przedmiocie udzielenia dymisji Ministerstwu p. Józefa Świeżyńskiego.
4. Reskrypt Rady Regencyjnej do p. Władysława Wróblewskiego w przedmiocie tymczasowego kierownictwa Rządu.
5. Rozporządzenie Rady Regencyjnej w przedmiocie ustanowienia etatów Ministerstwa Sprawiedliwości.
6. Rozporządzenie Gen.-Gub. Warszawskiego w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych.
7. Okólnik № 101 w przedmiocie zawiadamiania naczelników więzień przez prokuratorów i sędziów śledczych o aresztowaniu oskarżonych.
8. Okólnik № 102 w przedmiocie specjalnego wynagradzania urzędników za wykonywanie robót dodatkowych.
9. Okólnik № 103 w przedmiocie używania przez notariuszów nazwy ich urzędów zgodnie z dekretem Rady Regencyjnej.

10. Okólnik № 104 w przedmiocie wymierzania kar porządkowych na osoby, należące do armij okupacyjnych oraz do orszaku wojskowego tych armij.
11. Okólnik № 105 w przedmiocie: wykaz urzędów ces. niemieckich, uprawnionych do wydawania zaświadczeń o przynależności do c. n. orszaku wojskowego.
12. Okólnik № 106 w przedmiocie pobierania zaliczek za ogłoszenia i obwieszczenia publiczne.
13. Okólnik № 107 w przedmiocie doręczania stronom odpisów skarg kasacyjnych.
14. Okólnik № 108 w przedmiocie przesyłania wykazów stanu służby przy przenoszeniu urzędników na inne miejsce służbowe.
15. Okólnik № 109 w przedmiocie zawiadamiania Ministerstwa o wykroczeniach służbowych, decyzjach dyscyplinarnych i decyzjach, zawieszających w urzędowaniu.
16. Okólnik № 110 w przedmiocie postępowania porządkowego i dyscyplinarnego.
17. Okólnik № 111 w przedmiocie stosowania przy załatwianiu pism dekretacyj, zamiast oddzielnych odezów.
18. Okólnik № 112 w przedmiocie podejmowania czynności egzekucyjnych w stosunku do majątków, pozostających pod administracją przymusową lub nadzorem.
19. Okólnik № 113 w przedmiocie wprowadzenia uzupełniających do kwartalnych wykazów ruchu spraw danych.
20. Okólnik № 114 w przedmiocie zaprowadzenia księgi kontroli wykonania budżetu.
21. Okólnik № 115 w przedmiocie energicznego ścigania tajnego gorzelnictwa.
22. Ruch służbowy.
Sprostowania.

Do Pana Prezydenta Ministrów dra Jana-Kantego Steczkowskiego.

Znaglony niepomyślnym stanem zdrowia wniósł Pan podanie o zwolnienie z urzędu Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu.

Ustąpienie Pańskie spowodowało pozostałych członków gabinetu do oddania tek swoich do Naszej dyspozycji.

Uznając słuszność motywów, jakie Pana skłoniły do tego kroku, widzimy się z najwyższą przykrością zniewoleni przychylić się do prośby

o zwolnienie Pana, jak również innych Ministrów z urzędu. Równocześnie polecamy Panu wraz z całym gabinetem prowadzić czynności urzędowe aż do dalszego zarządzenia.

Warszawa, dnia 5 września 1918 roku.

† *Aleksander Kakowski Arcybiskup*
Józef Ostrowski
Zdz. Lubomirski

L. S.

Prezydent Ministrów:

Steczkowski

(„Monitor Polski“, № 141, rok 1918).

Do Pana Józefa Higersbergera.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, mianujemy Pana Ministrem Sprawiedliwości.

Dan w Warszawie, dnia 23 października 1918 roku.

† *Aleksander Kakowski*
Józef Ostrowski
Zdz. Lubomirski

L. S.

Prezydent Ministrów:

Józef Świeżyński

(„Monitor Polski“, № 189, rok 1918).

RESKRYPT.

My, RADA REGENCYJNA PAŃSTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy:

Dać dymisję ministerstwu pana Józefa Świeżyńskiego w pełnym jego składzie, zawiesić natychmiast w czynnościach Prezesa Ministrów i wszystkich Ministrów i poruczyć prowadzenie spraw bieżących, aż do dalszego postanowienia, najstarszemu rangą urzędnikowi w każdym Ministerstwie.

Dan w Warszawie, dnia 4 listopada 1918 roku.

† *Aleksander Kakowski*
Zdz. Lubomirski
Józef Ostrowski

L. S.

Prezydent Ministrów:

Józef Świeżyński

(„Monitor Polski“, № 193, rok 1918).

Do Pana Dra Władysława Wróblewskiego.

Polecamy Panu objąć tymczasowe kierownictwo rządu, który pod pańskim przewodnictwem załatwiać będzie sprawy bieżące aż do dalszego zarządzenia.

Równocześnie poruczymy tymczasowe kierownictwo:

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — drowi Stanisławowi Ustyanowskiemu,

Ministerstwa Skarbu — szefowi sekcji p. Franciszkowi Jossé'mu,

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — p. podsekretarzowi stanu drowi Bronisławowi Dembińskiemu,

Ministerstwa Spraw Wojskowych — szefowi sekcji pułkownikowi p. Janowi Wroczyńskiemu,

Ministerstwa Rolnictwa i dóbr Koronnych — podsekretarzowi stanu p. Stanisławowi Janickiemu,

Ministerstwa Zdrowia Publicznego i Opieki Społecznej — naczelnikowi Wydziału drowi Władysławowi Szenajchowi,

Ministerstwa Komunikacji — szefowi sekcji p. Juljanowi Eberhardtowi,

Ministerstwa Sprawiedliwości — podsekretarzowi stanu p. Józefowi Światopełk-Zawadzkiemu,

Ministerstwa Przemysłu i Handlu — podsekretarzowi stanu drowi Henrykowi Strasburgerowi,

Ministerstwa Ochrony Pracy — naczelnikowi Wydziału p. Franciszkowi Sokalowi,

Ministerstwa Aprowizacji — podsekretarzowi stanu p. Januszowi Machnickiemu.

Kierownictwo Ministerstwa Spraw Zewnętrznych poruczymy Panu.

Warszawa, dnia 4 listopada 1918 roku.

† Aleksander Kakowski

Józef Ostrowski

Zdz. Lubomirski

Wróblewski

(„Monitor Polski“, № 194, rok 1918).

ROZPORZĄDZENIE.

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Na zasadzie art. 21 ustawy o Radzie Stanu Królestwa Polskiego z dnia 4 lutego 1918 roku (Dz. Praw № 2) ustanawiamy, zgodnie z wnioskiem Ministerstwa Sprawiedliwości, na czas od 1-go lipca 1918 r. następujące etaty Ministerstwa Sprawiedliwości: 1 podsekretarza stanu, 2 szefów sekcji, 4 naczelników wydziału, 8 radców ministerjalnych, 1 redaktora „Dziennika Praw“, 1 sekretarza generalnego, 8 starszych referentów, 1 sekretarza osobistego Ministra, 1 naczelnika rachuby, 6 referentów, 1 naczelnika kancelarii, 2 zastępców naczelnika rachuby, 1 pomocnika referenta, 3 kontrolerów, 1 zastępcy naczelnika kancelarii, 1 starszego tłumacza, 12 sekretarzy,

1 intendenta, 2 starszych rachmistrzów, 1 tłumacza, 10 pomocników sekretarza, 2 rachmistrzów, 14 starszych kancelistów, 24 kancelistów, 10 woźnych, 2 stróżów, 11 gońców.

Dan w Warszawie, dnia 19 lipca 1918 roku.

† Aleksander Kakowski Arcybiskup

Józef Ostrowski

L. S.

Prezydent Ministrów:

Steczkowski

ROZPORZĄDZENIE.

Terminy, określone w rozporządzeniu z dnia 21 marca 1915 r. (Dziennik Rozporządzeń Władz Cesarsko-Niemieckich w Polsce № 1) a przedłużone na mocy rozporządzenia z dnia 30 maja 1918 r. (Dziennik Rozporządzeń dla Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego № 117, cyfra 485) do dnia 30 września 1918 r., zostają nadal przedłużone tymczasem do dnia 31 grudnia 1918 r.

Warszawa, d. 4 września 1918 r.

Generał-Gubernator:

von Beseler

(Dz. Rozp. Gen.-Gub. Warsz. № 124, poz. 515).

OKÓLNIK № 101

do Panów Prezesów: Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Sądów Okręgowych okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie i Prokuratorów przy tych Sądach

w przedmiocie

zawiadamiania naczelników więzień przez Prokuratorów i Sędziów Śledczych o aresztowywaniu oskarżonych.

W uzupełnieniu okólnika z d. 1 lipca r. b. № 95, Ministerstwo Sprawiedliwości zaleca, aby przy przekazywaniu prokuratorowi (art. 478 lub 479 U. P. K.) lub innej władzy (art. 482, art. 523 U. P. K.) spraw, w których oskarżony został zaarrestowany, prokuratorzy i sędziowie śledczy zawiadamiali o tem jednocześnie odnośnego naczelnika więzienia. Zawiadomienie winno zawierać w sobie datę decyzji, nakazującej zaarrestowanie (art. 430 U. P. K.) i wymienienie przestępstwa, o które zaarrestowany jest oskarżony.

Warszawa, d. 5 sierpnia 1917 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. J. Światopełk-Zawadzki.

Naczelnik Wydziału:

Dr. Łaszkiwicz.

OKÓLNIK № 102

do Panów Prezesów Sądów: Najwyższego, Apelacyjnych i Okręgowych i do Panów Prokuratorów przy Sądach Apelacyjnych

w przedmiocie

specjalnego wynagradzania urzędników za wykonywanie robót dodatkowych.

W myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 21 czerwca r. b. urzędnik nie powinien otrzymywać żadnego specjalnego wynagrodzenia za wykonywanie robót dodatkowych, stojących poza zakresem jego referatu.

Wyjaśnienie powyższe nie wyłącza możliwości przedstawiania urzędników, odznaczających się szczególną gorliwością i poświęcających się pracy służbowej w godzinach pozabiurowych — do specjalnych remuneracji, które mogą być przyznawane z funduszu, postawionego w tym celu do dyspozycji Ministra.

Warszawa, d. 6 sierpnia 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *J. Światopełk-Zawadzki.*

Za Naczelnika Wydziału Skarbowego:
A. Neyman.

OKÓLNIK № 103

do Panów Prezesów Sądów Okręgowych

w przedmiocie

używania przez notariuszów nazwy ich urzędów zgodnie z Dekretem Rady Regencyjnej.

W wykonaniu Dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 lipca r. b. w przedmiocie przepisów tymczasowych o notaryjacie (Dz. Praw № 7) proszę panów prezesów o dopilnowanie, aby notariusze używali nadal wyłącznie tymże dekretem ustalonej nazwy urzędu.

Napis na pieczęci urzędowej, zgodnie z punktem V powołanego Dekretu, winien obejmować tylko imię, nazwisko, urząd, określony jednym wyrazem „notariusz“, miejsce urzędowania, określone jednym wyrazem nazwy miejscowości, oraz herb państwa, z zastosowaniem się co do innych wymagań do okólnika № 73 (Dz. Urz. № 8). Wielkość tablicy, wymienionej w p. XI Dekretu, określa się na 50 × 40 centymetrów.

Warszawa, d. 10 sierpnia 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *J. Światopełk-Zawadzki.*

Szef Sekcji Służbowej:
w z. *Bohdan Chełmicki.*

OKÓLNIK № 104

do Pana Prezesa Sądu Apelacyjnego w Lublinie, Prezesów Sądów Okręgowych okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie oraz Prokuratorów przy tych Sądach

w przedmiocie

wymierzania kar porządkowych na osoby, należące do armij okupacyjnych, oraz do orszaku wojskowego tych armij.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że zachodzą wypadki nakładania przez sądy Król. Polskie kar porządkowych, w myśl art. 91 i 383 U. P. C. oraz art. 69, 438 i 618 U. P. K., na osoby należące do c. i k. austro-węgierskiej armii lub orszaku wojskowego.

Osoby te podległe są w sprawach kar porządkowych wyłącznie swym władzom przełożonym, sądy przeto, w razie zauważonych uchybień ze strony tych osób, winny powstrzymać się od wydawania jakichkolwiek decyzji lub zarządzeń, a zawiadamiać o zauważonych uchybieniach właściwe władze.

Warszawa, d. 16 sierpnia 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

Starszy Referent:
Bohdan Dzieciolowski.

OKÓLNIK № 105

do Panów Prezesów: Sądu Apelacyjnego w Warszawie i Sądów Okręgowych Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz Panów Prokuratorów przy tych Sądach

w przedmiocie:

wykaz urzędów ces. niemieckich, uprawnionych do wydawania zaświadczeń o przynależności do c. n. orszaku wojskowego.

W uzupełnieniu okólnika № 96 Ministerstwo Sprawiedliwości przesyła dodatkowo wykaz urzędów ces. niemieckich, uprawnionych do wydawania zaświadczeń o przynależności do c. n. orszaku wojskowego.

Warszawa, d. 17 sierpnia 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

Starszy Referent:
Bohdan Dzieciolowski.

Przekład.Załącznik do okólnika № 105.

SZEF ADMINISTRACJI
przy General - Gubernatorstwie
Warszawskiem
G. № III-a 11994/18.

Warszawa, dnia 17 lipca 1918 roku.

Na skutek poruszonej na naradzie z d. 4 czerwca 1918 r. u p. Komisarza Niemieckiego kwestji co do sposobu traktowania polskich wyroków, wydanych przeciwko członkom niemieckiego orszaku wojskowego, przesyłam przy niniejszem spis tych urzędów, które, stosownie do mego okólnika z d. 30 kwietnia 1918 r. III-a 6746, upoważnione są do wystawiania zaświadczeń o przynależności poszczególnych pracowników do niemieckiego orszaku wojskowego.

W zastępstwie
Ritscher

SZEF ADMINISTRACJI
przy General - Gubernatorstwie
Warszawskiem
III-a 11994/18.

Warszawa, dnia 17 lipca 1918 roku.

Do okólnika z d. 30 kwietnia 1918 r.
III-a 6746.

Przynależność poszczególnych pracowników do niemieckiego orszaku wojskowego zaświadczać mogą:

- 1) Szef Administracji,
- 2) naczelnicy powiatów (prezydenci policji),
- 3) Sąd Najwyższy,
- 4) sąd administracji,
- 5) sądy okręgowe w Warszawie (II) i Łodzi,
- 6) c. n. komisarze sądowi w Warszawie i Łodzi,
- 7) dyrekcje więzienne,
- 8) inspekcje leśne,
- 9) krajowe dyrekcje budowlane,
- 10) urzędy budowy mostów i dróg wodnych,
- 11) centrala zbożowa w Warszawie,
- 12) Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa w Warszawie,
- 13) zarząd archiwum przy Gen.-Gub. Warszawskiem,
- 14) monopol wódczany w Warszawie,
- 15) instytut higieniczny w Łodzi,
- 16) urząd opieki nad niemiecką własnością ziemską w Polsce, urzędujący w Warszawie,
- 17) zarząd solanek i zakładu kąpielowego w Ciechocinku,
- 18) urzędnicy okręgu górniczego w Warszawie i Sosnowcu.

W zastępstwie
Ritscher

OKÓLNIK № 106

**do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych
w przedmiocie
pobierania zaliczek za ogłoszenia i obwieszczenia publiczne.**

W myśl art. 32 Przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem i art. 15 Przepisów przechodnich do ustawy postępowania cywilnego (Dz. Urz. № 1)—wszelkie przewidziane przez prawo ogłoszenia i obwieszczenia zamieszczane być winny w Dzienniku Urzędowym Departamentu Sprawiedliwości.

Wobec przemianowania Departamentu Sprawiedliwości na Ministerstwo i w myśl art. 22 Dekretu Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskiem (Dz. Praw № 1)—Dziennik Urzędowy Departamentu Sprawiedliwości obecnie wydawany jest pod nazwą „Dziennika Urzędowego Królewsko-Polskiego Ministerstwa Sprawiedliwości“.

Cena obwieszczeń, jako zależna od ilości wierszy lub ich miejsca, przed wydrukowaniem i otrzymaniem z Redakcji Dziennika Urzędowego rachunku ściśle obliczyć się nie daje, przeto urzędy i urzędnicy polskiego zarządu wymiaru sprawiedliwości, stosownie do art. 22 w związku z art. 28 Przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, władni są pobierać na ten cel od stron interesowanych zaliczki w wysokości przewidywanej opłaty.

Po skutecznieniu ogłoszenia następuje na żądanie strony interesowanej (art. 73 Przepisów tymczasowych o kosztach sądowych) zwrot nadpłaconych przez nią pod postacią zaliczki kosztów i dlatego nadwyżka ta po ukończeniu sprawy w poszczególnych urzędach sądowych winna być składana do kasy sądowej i tam aż do zgłoszenia się strony interesowanej przechowywana.

Wobec otrzymanych przezemnie wiadomości o niestosowaniu się przez niektóre urzędy do przepisów powyższych, proszę panów prezesów o dopilnowanie, aby podwładne im urzędy, a w szczególności pisarze hipoteczni, notariusze i komornicy, prowadziły ścisłą kontrolę pobieranych przez nich pod postacią zaliczek kosztów.

O wydanych zarządzeniach zechcą panowie prezesi bezzwłocznie mnie zawiadomić.

Warszawa, d. 21 sierpnia 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

Naczelnik Wydziału:
Dr. Łaszkiewicz.

OKÓLNIK № 107

**do wszystkich Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych
w przedmiocie**

doręczania stronom odpisów skarg kasacyjnych.

Z powodu zauważonych niedokładności przy doręczaniu stronom odpisów skarg kasacyjnych, polegających w szczególności na tem, że na zwrot-

nych egzemplarzach wezwań brak podpisu odbiorcy i wyjaśnienia w odpowiedniej rubryce, dlaczego niema podpisu, a niekiedy brak także podpisu woźnego lub osoby zastępującej go, w wypadkach zaś, gdy wezwanie skuteczne zostało za pośrednictwem sołtysów, brak także zaznaczenia, komu mianowicie i kiedy doręczone zostało wezwanie, — Sąd Najwyższy często zmuszony jest zwracać sądom skargi wraz z aktami celem właściwego uzupełnienia, co powoduje nietylko zwłokę w wymiarze sprawiedliwości, ale także obciąża sądy niepotrzebnymi kosztami i nieprodukcyjną pracą.

Zwracam przeto panom prezesom uwagę na treść okólnika z dnia 17 maja 1918 r. № 86 i proszę o niezwłoczne wyjaśnienie woźnym sądownym przepisów art. 64—66 i 282—286 U. P. C. oraz zarządzenie, aby przy dokonywaniu wezwań za pośrednictwem urzędów gminnych, magistratów i milicji przesyłane były tymże urzędom odnośne objaśnienia.

Warszawa, d. 14 września 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger.

Naczelnik Wydziału:
Dr. Łaszkiewicz.

OKÓLNIAK № 108

**do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów
w przedmiocie**

**przesyłania wykazów stanu służby przy przenoszeniu urzędników
na nowe miejsce służbowe.**

Doszło do mojej wiadomości, że panowie prezesi i prokuratorzy sądów w razie przeniesienia urzędnika lub sługi na nowe miejsce służbowe, nie przesyłają wbrew art. 6 instrukcji w przedmiocie prowadzenia wykazu stanu służby (okólnik № 53) bądź też zwlekają z przesłaniem przełożonej władzy nowego miejsca służbowego prowadzonego przez siebie wykazu stanu służby, co powoduje tylko zbyteczną w takich wypadkach korespondencję, a przede wszystkim uniemożliwia prawidłowe prowadzenie tegoż wykazu.

Proszę przeto panów prezesów i prokuratorów o ściśle przestrzeganie na przyszłość przepisów powołanej instrukcji.

Warszawa, d. 20 września 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

Naczelnik Wydziału:
Dr. Łaszkiewicz

OKÓLNIAK № 109

**do Panów Prezesów: Sądu Najwyższego, Sądów Apelacyjnych
i Okręgowych
w przedmiocie**

**zawiadamiania Ministerstwa o wykroczeniach służbowych, decyzjach
dyscyplinarnych i decyzjach zawieszających w urzędowaniu.**

Z powołaniem się na art. 25 Przepisów Tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem upraszam panów prezesów sądów: Najwyższego, apelacyjnych i okręgowych, by zawiadomienia, o jakich wspomina art. 31 powyższych przepisów, kierowali do Ministerstwa nietylko w razie ciężkich uchybień służbowych lub popełnienia przestępstwa, na skutek czego nastąpiło zawieszenie obwinionego w czynnościach służbowych, lecz także, by zawiadamiali Ministerstwo o tego rodzaju wykroczeniach służbowych, które ze względu na osobę, rodzaj wykroczenia lub okoliczności, wśród których popełnione ono zostało, nadają się do szczególnego rozważenia.

Pana prezesa Sądu Najwyższego i panów prezesów sądów apelacyjnych upraszam również, by zechcieli przysyłać Ministerstwu kopje wszystkich decyzji dyscyplinarnych i decyzji zawieszających w urzędowaniu obwinionych.

Warszawa, d. 20 września 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

Naczelnik Wydziału:
Dr. Łaszkiewicz

OKÓLNIAK № 110

**do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów
w przedmiocie**
postępowania porządkowego i dyscyplinarnego.

Niejednolita dotychczasowa praktyka, jakiej się trzymają sądy okręgowe w sprawach postępowania dyscyplinarnego, zniewala mię do poczynienia następujących wyjaśnień:

Przysługujący w myśl art. 25 Przep. Tymcz. o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem nadzór służbowy upoważnia zwierzchników, w art. tym wymienionych, do przedsięwzięcia wszelkich czynności, w art. 26 powyższych przepisów przytoczonych, i zajęcia stanowiska wobec wykroczeń służbowych w sposób, tym samym artykułem przewidziany.

Przewinienia służbowe w art. tym wymienione są natury porządkowej i w drodze też ostatecznego zarządzenia przełożonej obwinionemu zwierzchności — o ile nie ma zastosowania przepis art. 27 powyższych przepisów — załatwione zostają.

Natomiast tego rodzaju wykroczenia służbowe, które ze względu na osobę obwinionego, rodzaj wykroczenia lub okoliczności, wśród których popełnione one zostały, nadają się do szczególnego rozważenia, i które w drodze art. 26 powołanych przepisów załatwienia znaleźć nie mogą, winny być traktowane w postępowaniu dyscyplinarnym przed właściwym do tego sądem, którym jest w myśl art. 28 powołanych przepisów: Sąd Najwyższy i sąd apelacyjny, w składzie przez artykuł ten ustanowionym.

Jedynie te sądy są właściwe do wydawania decyzji dyscyplinarnych, a tylko śledztwa w sprawach dyscyplinarnych może prowadzić władza nadzorcza obwinionego, t. j. osoby wymienione w art. 25 powołanych przepisów, w ustępach od a) — d).

Do tych też osób jedynie należy decyzja co do potrzeby wdrożenia postępowania dyscyplinarnego, a posiedzenie ogólne połączonych wydziałów danego sądu okręgowego, o ile prezes sądu uzna za stosowne zasięgnąć jego opinii, może mieć tylko znaczenie doradcze, bez wątplenia niejednokrotnie bardzo cenne.

O wszczęciu zatem postępowania dyscyplinarnego nie decyduje, wobec obecnie jeszcze obowiązujących przepisów, ani posiedzenie ogólne połączonych wydziałów sądów, ani nie zapada co do tego decyzja na posiedzeniu gospodarzem sądu okręgowego, do którego to mniemania mogło dać powód brzmienie punktu 2-go art. 10 instrukcji tymczasowej.

Przepis art. 10 pomienionej instrukcji punkt 2 odnosi się jedynie do sądów: Najwyższego i apelacyjnego.

W razie tedy popełnienia przewinienia służbowego, które, zdaniem bezpośredniego zwierzchnika danego funkcjonariusza, nie nadaje się do porządkowego traktowania w myśl art. 26 Przep. Tymcz. o urządzeniu sądownictwa, winien tenże, t. j. sędzia pokoju, albo prezes sądu, lub wreszcie właściwy prokurator przeprowadzić jedynie dochodzenie i rezultat takowego wraz ze swoim wnioskiem zakomunikować w przepisanej drodze służbowej prezesowi sądu apelacyjnego, względnie Najwyższego.

Jeżeli taki wniosek wyszedł od sędziego pokoju, to prezes sądu okręgowego winien wypowiedzieć się co do niego.

W sądzie apelacyjnym względnie Najwyższym sprawa ulega już postępowaniu przewidzianemu w art. 29 Przep. Tymcz. o urządzeniu sądownictwa i przeto dalszych wyjaśnień nie wymaga.

Warszawa, d. 20 września 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

Naczelnik Wydziału:
Dr. Łaszkiewicz

OKÓLNIK № 111

do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych

w przedmiocie

stosowania przy załatwianiu pism dekretacyj, zamiast oddzielnych adresów.

Jak widać z przedstawionych Ministerstwu akt sądowych, pp. prezesi niektórych sądów okręgowych przy przekazywaniu otrzymanych pism do

załatwiania poszczególnym wydziałom bądź też osobom, urzędującym w tymże sądzie, w miejsce odpowiednich dekretacyj na tychże pismach, wystosowują specjalne odezwy, co niewątpliwie powoduje zwłokę i niepotrzebnie obciąża kancelarię nieprodukcyjną pracą.

Zwracam przeto panom prezesom uwagę na przepis art. 97 Tymcz. Instr. Ogólnej dla sądów Królestwa Polskiego (Dz. Urz. № 2) i proszę o ścisłe jego stosowanie w biurowości sądu.

Warszawa, d. 28 września 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

Naczelnik Wydziału:
Dr. Łaszkiewicz

OKÓLNIK № 112

do Panów Prezesów Sądów Okręgowych
w przedmiocie

podejmowania czynności egzekucyjnych w stosunku do majątków, pozostających pod administracją przymusową lub nadzorem.

Władze niemieckie zwróciły się do Ministerstwa Sprawiedliwości z żądaniem, że komornicy, wbrew obowiązującym przepisom, kierują egzekucję do majątków, pozostających pod administracją przymusową lub pod nadzorem.

Zważywszy, że na mocy § 1 rozporządzenia z d. 12 listopada 1916 r. (D. R. G. G. W. № 53 poz. 185) egzekucje, areszty, tymczasowe zarządzenia i wnioski w przedmiocie upadłości, skierowane przeciwko majątkowi, pozostającemu pod administracją przymusową lub pod nadzorem, mogą nastąpić tylko za zezwoleniem Szefa Administracji przy General-Gubernatorstwie Warszawskiem, proszę pana prezesa o polecenie podwładnym sobie komornikom ścisłego stosowania się do powyższego rozporządzenia.

Warszawa, d. 30 września 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

p. o. Szefa Sekcji:
W. Kinel

OKÓLNIK № 113

do Panów Prezesów Sądów Okręgowych
w przedmiocie

wprowadzenia do kwartalnych wykazów ruchu spraw danych uzupełniających.

W uzupełnieniu okólnika Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 11 czerwca r. b. № 90, proszę panów prezesów sądów okręgowych, aby w składanych

przez nich kwartalnych wykazach ruchu spraw w powierzonych im sądach zechcieli uwzględnić — w postaci uwag do tablic statystycznych — następujące dane:

- a) ilość sesyj sądowych i gospodarczych, jaka wypadła w okresie sprawozdawczym na każdego z sędziów w wydziałach cywilnych i karnych, zarówno I-ej instancji jak odwoławczych,
- b) liczbę spraw rozpoznanych w tymże okresie przez każdego z sędziów na sesjach sądowych i gospodarczych.

W celu ujednostajnienia nadsyłanych sprawozdań proszę również panów prezesów o wykazywanie w rubrykach spraw I instancji: a) pozostałych do dnia 1 okresu sprawozdawczego, b) otrzymanych w okresie sprawozdawczym, i c) pozostałych do dnia 1 następnego okresu sprawozdawczego, tylko spraw rozpatrywanych na sesjach sądowych. W rubryce spraw rozpoznanych na sesjach gospodarczych, należy wykazywać — jak to zresztą czynią prawie wszystkie sądy — wszystkie sprawy i kwestje jakie były rozpatrzone.

Do wskazówek niniejszego okólnika zechcą panowie prezesi zastosować się już przy układaniu wykazów za III kwartał r. b.

Warszawa, d. 9 października 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

Naczelnik Wydziału:
Dr. Łaszkiewicz

OKÓLNIK № 114

**do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych
w przedmiocie
zaprowadzenia księgi kontroli wykonania budżetu.**

Stosownie do art. 8 Tymczasowych przepisów kasowych (Dz. Urz. № 1) nadzór bezpośredni nad wykonaniem budżetu mają te władze sądowe, którym na mocy art. 4 tychże przepisów przysługuje prawo rozporządzania kredytami, w budżecie wskazanemi.

Z zasady tej wynika, że do tych osób należy w pierwszej linii baczenie, aby stosownie do art. 5 przepisów, wypłaty były dokonywane tylko z właściwych kredytów i w granicach sum, w budżecie przewidzianych, w wypadkach zaś, gdyby wydatki wymagały zwiększenia pozycji budżetowych, władze rozporządzające kredytami winny, na mocy art. 6 przepisów, przedłożyć Ministrowi umotywowane i cyfrowo uzasadnione wnioski, dotyczące zwiększenia kredytu kosztem oszczędności, osiągniętych na innych pozycjach budżetu.

Jak widać ze sprawozdań, nadesłanych za pierwszy okres budżetowy, zamknięty w dniu 31 marca r. b., przepisy powyższe nie były przestrzegane przez panów prezesów niektórych okręgów sądowych z należytą ścisłością i w całym szeregu wypadków poszczególne kredyty zostały przekroczone, z pominięciem obowiązku wyjednania powiększenia danego kredytu kosztem innych paragrafów budżetu.

Zupełnie ścisłe ustalenie wysokości tego rodzaju przekroczeń będzie mogło być dokonane dopiero po ostatecznym sprawdzeniu wszystkich sprawozdań z pierwszego okresu, co dotychczas jeszcze nie nastąpiło, sam jednak fakt, że przekroczenia takie miały w rzeczywistości miejsce, zmusza Ministerstwo Sprawiedliwości do postawienia wymagania, aby w przyszłości kontrola wykonania budżetu prowadzona była przez panów prezesów wszystkich okręgów w sposób zupełnie ścisły i jednolity i aby odnośne wyniki komunikowane były Ministerstwu co miesiąc, jednocześnie ze sprawozdaniami kasowemi.

W tym celu zaprowadzić należy w każdym okręgu, poczynając od dnia 1 lipca r. b., księgę kontroli wykonania budżetu, której formularz zostaje przy niniejszem załączony, co miesiąc zaś należy nadesłać Ministerstwu wyciąg z księgi w formie będącej, obejmujący:

- 1) pozostałość kredytów na każdy paragraf względnie pozycję budżetu w dniu pierwszym miesiąca sprawozdawczego,
- 2) sumę, wydatkowaną w miesiącu sprawozdawczym na każdy paragraf, względnie pozycję budżetu,
- 3) pozostałość kredytów na miesiąc następny,
- 4) wykaz numerów asygnacji, odnoszących się do każdego paragrafu, względnie pozycji budżetu.

Wyciągi z księgi kontroli, podług załączonego szematu, należy jak najspieszniej nadesłać również i za miesiące ubiegłe, poczynając od lipca r. b.

Warszawa, d. 9 października 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

Naczelnik Wydziału Skarbowego:
w z. *A. Neyman*

OKÓLNIK № 115

**do Panów Prokuratorów przy Sądach Apelacyjnych i Okręgowych
w przedmiocie
energicznego ścigania tajnego gorzelnictwa.**

Centralne Towarzystwo Rolnicze w Warszawie zwróciło się do Ministerstwa Sprawiedliwości z prośbą o przedsięwzięcie środków zaradczych przeciwko rozwijającemu się obecnie po wsiach i miasteczkach, zwłaszcza w okupacji austriackiej, tajnemu gorzelnictwu. Sprawa ta została poruszona na ogólnem zebraniu delegatów kółek rolniczych przy C. T. R., które się odbyło w dniach 29 i 30 stycznia r. b. Zebranie to stwierdziło, że tajne gorzelnictwo wpływa bardzo demoralizująco na ludność włościańską, że jest ono objawem społecznym niezwykle groźnym, i powzięto uchwałę, żądającą zamknięcia wszystkich wogóle szynków.

Zawiadamiając o powyższem panów prokuratorów, Ministerstwo Sprawiedliwości zwraca uwagę na konieczność energicznego ścigania tajnego gorzelnictwa (w zastosowaniu art. 310, 316 kodeksu karnego tudzież art. 1062, 1067, 1068 rosyjskiej Ustawy Akcyzowej, które w okupacji austriackiej

mogłyby być stosowane przez K. P. sądy). Tajne gorzelnictwo bowiem jest objawem wysoce szkodliwym nie tylko ze względu na to, iż przyczynia się do powiększania liczby alkoholików, lecz zarazem z powodu zużytkowywania znacznej części produktów rolnych na cele, nie mające nic wspólnego z wyżywieniem ludności.

W razie uznania, iż w granicach obowiązującego prawa walka z tajnym gorzelnictwem nie da się skutecznie przeprowadzić, pożądane są wnioski panów prokuratorów o uzupełnienie względnie zmianę ustawodawstwa w tym kierunku.

Warszawa, d. 12 października 1918 r.

Minister Sprawiedliwości:
J. Higersberger

p. o. Szefa Sekcji:
W. Kinel

RUCH SŁUŻBOWY.

ZAMIANOWANI:

Na zasadzie art. 33 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskim, zostali przez **Radę Regencyjną zamianowani:**

Wacław Miszewski, sędzia sądu okręgowego w Warszawie — sędzią sądu apelacyjnego w Warszawie;
Antoni Goszczyński, prokurator przy sądzie okręgowym w Płocku — podprokuratorem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
Bolesław Zawadzki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Lublinie — podprokuratorem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie;
Wacław Beczkowicz, sędzia sądu okręgowego w Siedlcach — wiceprezesem sądu okręgowego w Siedlcach;
Edmund Gerber, sędzia sądu okręgowego w Piotrkowie — wiceprezesem sądu okręgowego w Piotrkowie;
Seweryn Horodyski, sędzia sądu okręgowego w Radomiu — wiceprezesem sądu okręgowego w Radomiu;
Wincenty Jaruzelski, sędzia sądu okręgowego w Kaliszu — wiceprezesem sądu okręgowego w Kaliszu;
Władysław Muszyński, sędzia sądu okręgowego w Lublinie — wiceprezesem sądu okręgowego w Lublinie;
Stefan Tomaszewski, sędzia sądu okręgowego w Kielcach — wiceprezesem sądu okręgowego w Kielcach;
Bronisław Wisznicki — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku;
Stefan Bełżyński — sędzią sądu okręgowego w Łowiczu;
Stanisław Bokiewicz — sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Stanisław Duszyński — sędzią sądu okręgowego w Łomży;
Władysław Gantner — sędzią sądu okręgowego w Kaliszu;
Jan-Michał Gumiński — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Henryk Hertzberg, sędzia śledczy sądu okręgowego w Mławie — sędzią sądu okręgowego w Mławie;

Janusz Jamontt — sędzią sądu okręgowego w Kielcach;
Henryk Janowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Warszawie — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Wincenty Jaruzelski — sędzią sądu okręgowego w Kaliszu;
Tomasz Jaworowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Płocku — sędzią sądu okręgowego w Płocku;
Mieczysław-Emanuel Karyszkowski — sędzią sądu okręgowego w Siedlcach;
Zenon Koziell-Poklewski — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Edmund Krotowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Warszawie — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Adam Łaparewicz — sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Władysław Majewski — sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Stefan Mrozowski — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Stanisław Olszyński — sędzią sądu okręgowego w Radomiu;
Józef Osiecki, sędzia pokoju m. Łodzi — III okr. — sędzią sądu okręgowego w Łodzi;
Józef Podczaski — sędzią sądu okręgowego w Radomiu;
Feliks Popielecki — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Włodzimierz Rewski — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Władysław Olewiński — sędzią sądu okręgowego w Radomiu;
Antoni Sliwiński — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Ludwik-Kwiryn Stępiński, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łowiczu — sędzią sądu okręgowego w Łowiczu;
Tadeusz Straszewicz — sędzią sądu okręgowego w Warszawie;
Władysław Szumański — sędzią sądu okręgowego w Siedlcach;
Jan Włoczewski — sędzią sądu okręgowego w Płocku;
Stanisław Wróblewski — sędzią sądu okręgowego w Lublinie;
Stefan Zaborowski — sędzią sądu okręgowego w Warszawie.

Na zasadzie art. 33 Dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskim, zostali przez **Ministra Sprawiedliwości zamianowani:**

Stanisław Beeli — sędzią śledczym sądu okręgowego w Mławie;
Józef Betley, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łodzi — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi;
Stanisław Bohusz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi;
Marjan Cynarski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi;
Jerzy Dudrewicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi;
Henryk Grymiński — sędzią śledczym w Lublinie;
Stanisław Laudański — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łowiczu;
Bolesław Momentowicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Płocku;
Bolesław Monikowski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Częstochowie;
Zygmunt Neuman — sędzią śledczym sądu okręgowego w Siedlcach;
Jan-Marjan Rykaczewski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Warszawie;
Edward-Józef Sasaki — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łowiczu;
Seweryn-Salomon Szarogroder, zast. sędziego pokoju w Łodzi — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łodzi;
Witold Szreniawski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łomży;
Władysław Lewandowski — sędzią śledczym w Żyrardowie (okr. sąd. Warszawski);

Zygmunt Talarowski, zast. sędziego śledczego w Warszawie — sędzią śledczym w Górze Kalwarji (okr. sąd. Warszawski);
 Jan Tłuchowski — sędzią śledczym w Dąbrowie Górniczej (okr. sąd. Piotrkowski);
 Leon Warmski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach;
 Zygmunt Wasilewski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Radomiu;
 Edward Wyczański — sędzią śledczym sądu okręgowego w Mławie;
 Antoni Wyrzykowski — sędzią śledczym w Zwoleniu (okr. sąd. Radomski);
 Jan Aleksandrowicz — sędzią pokoju m. Warszawy — XVII okr.;
 Marceli Bacciarelli — sędzią pokoju m. Łodzi — VIII okr.;
 Bronisław Bielobradek — sędzią pokoju w Kamienicy Polskiej (okr. sąd. Częstochowski);
 Eugenjusz Błęszyński — sędzią pokoju w Strzelcach Małych (okr. sąd. Piotrkowski);
 Kazimierz Bzowski — sędzią pokoju w Chmielniku — okr. miejski (okr. sąd. Kielecki);
 Karol Chelmoński — sędzią pokoju w Soborzycach (okr. sąd. Piotrkowski);
 Włodzimierz Chrzaszczewski — sędzią pokoju w Radziejowie (okr. sąd. Włocławski);
 Antoni Dal-Trozzo, sędzią pokoju w Warce (okr. sąd. Warszawski);
 Jan Domański — sędzią pokoju m. Dąbrowy—II okr. (okr. sąd. Piotrkowski);
 Wacław Dutkowski — sędzią pokoju w Wieruszowie (okr. sąd. Częstochowski);
 Ludwik Enskajt — sędzią pokoju w Łęcznie (okr. sąd. Lubelski);
 Marjusz Gniazdowski — sędzią pokoju w Makowie (okr. sąd. Mławski);
 Onufry Godziszewski, sędzią pokoju w Tarnogrodzie (okr. sąd. Zamojski);
 Kazimierz Grabowski — sędzią pokoju m. Warszawy — XXVI okr.;
 Stanisław Grąbczewski, sędzią śledczy sądu okręgowego w Łomży — sędzią pokoju w Ostrowi okr. miejski (okr. sąd. Łomżyński);
 Włodzimierz Grodzicki — sędzią pokoju w Osiecinach (okr. sąd. Włocławski);
 Roman Higersberger — sędzią pokoju w Gostyninie—okr. miejski (okr. sąd. Włocławski);
 Zygmunt Jeleniewski — sędzią pokoju w Gostyninie—okr. wiejski (okr. sąd. Włocławski);
 Jan Kalinowski — sędzią pokoju w Łazach (okr. sąd. Piotrkowski);
 Kazimierz Kędziński — sędzią pokoju m. Częstochowy—I okr.;
 Stanisław Kielczewski — sędzią pokoju w Oszczowie (okr. sąd. Zamojski);
 Józef Kolasiński — sędzią pokoju w Szczercowie (okr. sąd. Piotrkowski);
 Tadeusz Kozarski — sędzią pokoju w Ossyjakowie (okr. sąd. Piotrkowski);
 Piotr Kozarski — sędzią pokoju w Krzepicach (okr. sąd. Częstochowski);
 Klemens Krenn — sędzią pokoju w Lututowie (okr. sąd. Częstochowski);
 Józef Lachman — sędzią pokoju w Grabowcu (okr. sąd. Zamojski);
 Władysław Lichocki — sędzią pokoju m. Warszawy—I okr.;
 Jan Łuniewski — sędzią pokoju w Wolanowie (okr. sąd. Radomski);
 Bolesław Magnuski — sędzią pokoju w Praszce (okr. sąd. Częstochowski);
 Aleksander Majewski — sędzią pokoju w Szydłowie (okr. sąd. Kielecki);
 Aleksander Małkowski — sędzią pokoju m. Warszawy — XIV okr.;
 Bolesław Marcoin — sędzią pokoju m. Dąbrowy — I okr. (okr. sąd. Piotrkowski);
 Teodor Masiewicz — sędzią pokoju w Pilicy (okr. sąd. Kielecki);
 Bronisław Mayzel — sędzią pokoju m. Warszawy — X okr.;
 Franciszek Dunin-Mieczyski — sędzią pokoju okręgu miejskiego w Lipnie (okr. sąd. Płocki);
 Józef Milewski — sędzią pokoju w Radzyminie (okr. sąd. Warszawski);

Zygmunt Olszewski — sędzią pokoju w Krasnosielcu (okr. sąd. Mławski);
 Bolesław-Daniel Płodowski — sędzią pokoju m. Częstochowy — II okr.;
 Artur Rzewuski — sędzią pokoju w Siedliskach (okr. sąd. Lubelski);
 Dominik Rzewuski — sędzią pokoju w Sielcu (okr. sąd. Lubelski);
 Adam Sajkiewicz — sędzią pokoju w Zamościu — okr. wiejski;
 Władysław Sobolewski — sędzią pokoju w Działoszynie (okr. sąd. Piotrkowski);
 Stanisław Sokołowski — sędzią pokoju w Nowej Wsi (okr. sąd. Częstochowski);
 Kazimierz Srupczewski — sędzią pokoju w Rożanie (okr. sąd. Mławski);
 Apolinary Studziński — sędzią pokoju w Brzeźnicy Nowej (okr. sąd. Piotrkowski);
 Ignacy Szajewski — sędzią pokoju w Brześciu Kujawskim (okr. sąd. Włocławski);
 Antoni Tabaczyński — sędzią pokoju w Sadlnie (okr. sąd. Włocławski);
 Zygmunt Topolewski — sędzią pokoju m. Warszawy — IV okr.;
 Jan Turski — sędzią pokoju m. Warszawy — XV okr.;
 Stanisław Warchałowski — sędzią pokoju w Krasnobrodzie (okr. sąd. Zamojski);
 Kazimierz-Adam Wierzchowski — sędzią pokoju w Puławach (okr. sąd. Lubelski);
 Tadeusz Wisznicki—sędzią pokoju w okręgu sądu okręgowego w Warszawie;
 Bronisław Wiślicki — sędzią pokoju m. Warszawy — V okr.;
 Cezary Wojciechowski — sędzią pokoju w Wyszkwowie (okr. sąd. Mławski);
 Walerjan Wojdecki — sędzią pokoju m. Warszawy — XXII okr.;
 Feliks Wolski — sędzią pokoju w Kłobucku (okr. sąd. Częstochowski);
 Bohdan Wyleżyński — sędzią pokoju w Latowiczu (okr. sąd. Warszawski);
 Kazimierz Zakrzewski — sędzią pokoju w Gościeradowie (okr. sąd. Lubelski);
 Henryk Załuski — sędzią pokoju w Kuliku (okr. sąd. Lubelski);
 Zygmunt Zawadzki — sędzią pokoju w Udryczach (okr. sąd. Zamojski);
 Kazimierz Zieliński — sędzią pokoju m. Lublina — III okr.

Na zasadzie art. 32 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem, zostali przez **Ministra Sprawiedliwości zamianowani**:

Włodzimierz Jabłoński, radca ministerjalny — naczelnikiem wydziału w Ministerstwie Sprawiedliwości;
 Wacław Kinel, radca ministerjalny — naczelnikiem wydziału w Ministerstwie Sprawiedliwości;
 Stanisław Sliwiński, starszy referent Ministerstwa Sprawiedliwości — radcą ministerjalnym;
 Wincenty Szmidecki, starszy referent Ministerstwa Sprawiedliwości — radcą ministerja nym;
 Jan Zakrzewski, starszy referent Ministerstwa Sprawiedliwości — radcą ministerjalnym;
 Bolesław Zembrzusi, sędzia sądu okręgowego w Warszawie — radcą ministerjalnym;
 Aleksy-Wiktor Chrzanowski — starszym referentem w Ministerstwie Sprawiedliwości;
 Witold Jamontt, referent Ministerstwa Sprawiedliwości — starszym referentem;

Marjan Janowski, referent Ministerstwa Sprawiedliwości — starszym referentem;
 Stanisław Cheliński — pom. referenta w Ministerstwie Sprawiedliwości — referentem;
 Aleksander Tallen-Wilczewski — referentem w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Na zasadzie art. 21 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem, zostali przez **Ministra Sprawiedliwości zamianowani**:

Franciszek-Zygmunt Godlewski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Radomiu;
 Aleksander - Czesław Kosko — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Radomiu;
 Bronisław de Morze-Czernic — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łodzi;
 Marjan Olechnowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie;
 Stefan Perzyński — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Warszawie;
 Henryk-Ryszard Sima, zast. sędziego śledczego w Dąbrowie Górniczej — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie;
 Zygmunt-Jan Skibniewski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Siedlcach;
 Stanisław-Feliks Stępkowski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie;
 Stanisław Colonna-Walewski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie;
 Józef Żołątkowski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Łowiczu;
 Leon Babiński, sekretarz Sądu Najwyższego — naczelnym sekretarzem Sądu Najwyższego;
 Seweryn Orłóżeński — starszym rachmistrzem Sądu Najwyższego;
 Karol Blank, starszy kancelista — sekretarzem sądu okręgowego w Płocku;
 Czesław Stankiewicz — sekretarzem sądu apelacyjnego w Warszawie;
 Stanisław Staszewski — podsekretarz sądu okręgowego w Kielcach — sekretarzem sądu okręgowego w Kielcach;
 Jan Zadrozny, podsekretarz sądu okręgowego — sekretarzem sądu okręgowego w Łomży;
 Juljusz Arnold — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
 Maurycy Bernstein — „ „ „ „ „ „
 Bronisław Biejat — „ „ „ „ „ „
 Antoni Broszkiewicz — „ „ „ „ „ „
 Zygmunt Brusznicki — „ „ „ „ „ Lublinie;
 Aleksander Bursze — „ „ „ „ „ Warszawie;
 Antoni Czarnecki — „ „ „ „ „ „
 Stanisław Drozdowski — „ „ „ „ „ „
 Władysław Fedeci — „ „ „ „ „ „
 Zygmunt Filipowicz — „ „ „ „ „ „
 Chaim-Dawid Foerster — „ „ „ „ „ „
 Zygmunt Frączkowski — „ „ „ „ „ „
 Lucjan Gierowski — „ „ „ „ „ Lublinie;
 Lucjan Gostyński — „ „ „ „ „ Warszawie;

Konrad Kmita — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
 Ryszard Koch — „ „ „ „ „ „ Lublinie;
 Karol-Stefan-Leon Konic — „ „ „ „ „ „ Warszawie;
 Tadeusz-Tomasz Koziarowski — „ „ „ „ „ „
 Jan Lemański — „ „ „ „ „ „
 Wincenty-Adolf Leśkiewicz — „ „ „ „ „ „
 Feliks Lewiński — „ „ „ „ „ „
 Mieczysław Lipko — „ „ „ „ „ „
 Stanisław Łacki — „ „ „ „ „ „
 Jan-Szczepan Millak — „ „ „ „ „ „
 Emil Montlak — „ „ „ „ „ „
 Edmund Moszkowski — „ „ „ „ „ „
 Stanisław Okoniewski — „ „ „ „ „ „
 Józef Okwieciński — „ „ „ „ „ „
 Jerzy Pilecki — „ „ „ „ „ „
 Ludwik Potworowski — „ „ „ „ „ „
 Iwon Przybora — „ „ „ „ „ „
 Szymon Reinberg — „ „ „ „ „ „
 Jerzy-Adolf-Fr. Różycki — „ „ „ „ „ „
 Wiesław Rykowski — „ „ „ „ „ „ Lublinie;
 Stanisław Hausner-Suski — „ „ „ „ „ „ Warszawie;
 Franciszek Szatyński — „ „ „ „ „ „
 Wiktor-Cezary Szemioth — „ „ „ „ „ „
 Tadeusz Korwin-Szymanowski — „ „ „ „ „ „ Lublinie;
 Tadeusz Walewski — „ „ „ „ „ „ Warszawie;
 Ludwik Warszawski — „ „ „ „ „ „
 Ryszard Westphal — „ „ „ „ „ „ Lublinie;
 Jerzy-Marjan Wroncki — „ „ „ „ „ „ Warszawie;
 Tadeusz Wyszomirski — „ „ „ „ „ „
 Józef Zaniewski — „ „ „ „ „ „
 Stefan Łapiński — pisarzem hipotecznym przy sądzie pokoju w Płońsku (okr. sąd. Płocki);
 Wiktor Zienkiewicz — pisarzem hipotecznym w Lublinie;
 Roman Bar — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Witold Biernacki — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Jan-Kanty Bierzyński — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Marek Borkowski — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Walery Chomenko — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Konstanty Dowbor-Muśnicki — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Jan Dylewski — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Leon Gawecki — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Mieczysław Hulanicki — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;
 Kazimierz Kosiński — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie;

Ksawery Różycki, sędzia pokoju w Radzyminie — na stanowisko sędziego pokoju m. Warszawy—V okr.;
 Bronisław Wiślicki, sędzia pokoju m. Warszawy—V okr. — na stanowisko sędziego pokoju m. Warszawy—IX okr.;
 Edward Angerstein, podprokurator przy sądzie okręgowym w Siedlcach — na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łodzi;
 Kazimierz Moykowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Radomiu— na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie;
 Klemens Switalski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Sandomierzu— na stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie.

ZWOLNIENI:

Na zasadzie art. 36 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali **zwolnieni**:

Olech Fedorowicz — ze stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, stosownie do podania;
 Jan-Jakób Litauer — ze stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, stosownie do podania;
 Jan Hoser — ze stanowiska sędziego sądu apelacyjnego w Lublinie, stosownie do podania;
 Jan Kukiel-Krajewski — ze stanowiska sędziego sądu apelacyjnego w Warszawie, stosownie do podania;
 Henryk-Tadeusz Czerwiński — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Łowiczu, stosownie do podania;
 Władysław Jaworowski — ze stanowiska sędziego okręgowego w Łowiczu, stosownie do podania;
 Kazimierz Kierski — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Warszawie, stosownie do podania;
 Lucjan Szwacki — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Radomiu, stosownie do podania;
 Józef Szymoński — ze stanowiska sędziego sądu okręgowego w Lublinie, stosownie do podania;
 Jan Stypułkowski — ze stanowiska sędziego śledczego sądu okręgowego w Łodzi, stosownie do podania;
 Stefan Heydukowski — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie, stosownie do podania;
 Jan Kulczycki — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łowiczu, stosownie do podania;
 Ignacy Bąkowski — ze stanowiska sędziego pokoju w Bugaju (okr. sąd. Częstochowski), stosownie do podania;
 Mieczysław Brzeźniakiewicz — ze stanowiska sędziego pokoju w Grabowcu (okr. sąd. Zamojski), stosownie do podania;
 Stefan Helbich — ze stanowiska sędziego pokoju w Wolanowie (okr. sąd. Radomski), stosownie do podania;
 Wincenty Mazurkiewicz — ze stanowiska sędziego pokoju III okr. m. Lublina, stosownie do podania;
 Franciszek Dunin-Mieczyński — ze stanowiska sędziego pokoju okr. miejskiego w Lipnie (okr. sąd. Płocki), stosownie do podania;
 Józef Milewski — ze stanowiska sędziego pokoju w Radzyminie (okr. sąd. Warszawski), stosownie do podania;
 Ignacy Niedzielski — ze stanowiska sędziego pokoju w Krasnobrodzie (okr. sąd. Zamojski), stosownie do podania;

Stanisław Tiede — ze stanowiska sędziego pokoju okr. wiejskiego w Pińczowie (okr. sąd. Kielecki), stosownie do podania;
 Kazimierz Winnicki — ze stanowiska sędziego pokoju w Wysokiem Mazowieckiem (okr. sąd. Łomżyński), stosownie do podania;
 Władysław Zembrzuski — ze stanowiska sędziego pokoju w Nowym Korczynie (okr. sąd. Kielecki), stosownie do podania.

Na zasadzie art. 15 Przepisów Tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem zostali **odwołani**:

Franciszek Brzęczkowski — ze stanowiska sędziego pokoju w Wieluniu (okr. sąd. Częstochowski), z dniem 1 stycznia 1919 roku.
 Kazimierz Krynke — ze stanowiska sędziego pokoju okr. wiejskiego w Radomsku (okr. sąd. Piotrkowski);
 Stanisław Paciorkowski — ze stanowiska sędziego pokoju IX okr. m. Warszawy, stosownie do podania.

ZMARLI:

Aleksander Mazaraki — sędzia pokoju w Opatowcu (okr. sąd. Kielecki);
 Lucjan Proszkowski — sędzia pokoju w Krępie Kościelnej (okr. sąd. Radomski).

SPROSTOWANIE.

W № 11 Dziennika Urzędowego str. 367 wiersz 10 od góry zamiast: Radomiu I — powinno być: Radomsku; w tymże numerze, wiersz 10 od dołu zamiast: Grabówce — powinno być: Grabowie.